

**UCHWAŁA NR XXVI/156/2026
RADY GMINY ZBROSŁAWICE**

z dnia 15 kwietnia 2026 r.

**w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach wraz
z odpowiedzią na skargę**

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 143) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.), Rada Gminy Zbrosławice uchwala, co następuje:

§ 1.

Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę złożoną przez Iwonę Dębską, adwokat z Kancelarii Adwokackiej Iwona Dębska, pełnomocnika Pana D.K.. i Pana R.K. z dnia 10 marca 2026r. (data wpływu 20 marca 2026 r.) zaskarżającą Uchwałę NR XXVIII/300/2021 Rady Gminy Zbrosławice z dnia 24 lutego 2021 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zbrosławice dla obszaru nieruchomości określonego numerami ewidencyjnymi działek 223/6, 1310/12, 2609/12, 2603/12 obręb Zbrosławice (ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z 5 marca 2021 r. poz. 1727) w zakresie działki gruntu nr 1310/12 wraz z odpowiedzią na skargę, nie uwzględniając jej zarzutów.

§ 2.

Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Do przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę, podejmowania wszelkich czynności w toku postępowania i reprezentowania Rady Gminy Zbrosławice przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach upoważnia się Wójta Gminy Zbrosławice.

2. Wójt Gminy Zbrosławice może ustanowić pełnomocnika procesowego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Zbrosławice

Zbigniew Szaszkowski

Załącznik do uchwały nr XXVI/156/2026
Rady Gminy Zbrosławice
z dnia 15 kwietnia 2026 r.

Skarżący:

D. K.

R. K.

obaj reprezentowani przez adwokat Iwonę Dębską
Kancelaria Adwokacka Iwona Dębska
44-100 Gliwice
ul. Zabrska 24/4

Strona przeciwna:

Rada Gminy Zbrosławice
ul. Oświęcimska 2
42-674 Zbrosławice
reprezentowana przez Wójta Gminy Zbrosławice
sygn. akt II SA/GI 1462/25

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

wniesioną przez D.K. i R.K., reprezentowanych przez adwokat Iwonę Dębską Kancelaria Adwokacka Iwona Dębska, 44-100 Gliwice, ul. Zabrska 24/4 pismem z 20 marca 2026 r. (data wpływu) zaskarżającą Uchwałę NR XXVIII/300/2021 Rady Gminy Zbrosławice z dnia 24 lutego 2021 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zbrosławice dla obszaru nieruchomości określonego numerami ewidencyjnymi działek 223/6, 1310/12, 2609/12, 2603/12 obręb Zbrosławice (ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z 5 marca 2021 r. poz. 1727) w zakresie działki gruntu nr 1310/12.

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 143), działając jako Wójt Gminy Zbrosławice, w imieniu Rady Gminy Zbrosławice wnoszę o:

1. odrzucenie skargi w całości, ewentualnie o jej oddalenie w całości,
2. zasądzenie od Skarżącego na rzecz Strony przeciwnej kosztów postępowania według norm prawem przypisanych,
3. przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność przedstawiciela skarżonego Organu lub jego pełnomocnika.

Uzasadnienie

Skarżący, reprezentowani przez adwokat Iwonę Dębską z Kancelarii Adwokackiej Iwona Dębska, 44-100 Gliwice, ul. Zabrska 24/4, jako współwłaściciele nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym działki 1310/12 położonej w sołectwie Zbrostawice, złożyli w dniu 20 marca 2026r. skargę na Uchwałę NR XXVIII/300/2021 Rady Gminy Zbrostawice z dnia 24 lutego 2021 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zbrostawice dla obszaru nieruchomości określonego numerami ewidencyjnymi działek 223/6, 1310/12, 2609/12, 2603/12 obręb Zbrostawice (ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z 5 marca 2021 r. poz. 1727) w zakresie działki gruntu nr 1310/12.

W skardze Pełnomocnik skarżących zarzuciła:

1.naruszenie zasad sporządzania planu i trybu sporządzania planu, cyt.:” Jedną z postaci przekroczenia przez organ uprawnień planistycznych naruszeń zasad sporządzania planu jest niezgodne z zasadą proporcjonalności i równości ograniczenie prawa własności nieruchomości”.

2.”naruszenie art. 21, 31 i 64 Konstytucji RP przez ich niezastosowanie, które doprowadziło do naruszenia chronionych konstytucyjnie praw, w szczególności prawa własności, w sytuacji gdy nie zachodziły ustawowe przesłanki ograniczenia tego prawa”.

3.”naruszenie art. 140 kodeksu cywilnego przez niewłaściwe zastosowanie polegające na ograniczeniu prawa własności skarżących podczas, gdy nie zostały spełnione jakiegokolwiek przesłanki ograniczenia ich prawa”.

4.”naruszenie art. 1 ust. 2 pkt 7 oraz pkt 9 oraz art. 1 ust. 3 i art. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez ich niewłaściwe zastosowanie, dokonując ingerencji w sferę prywatnych interesów i praw właścicieli nieruchomości, z zupełnym pominięciem zastrzeżeń i propozycji przebiegu drogi w inny sposób (które zostały zgłoszone w trybie składania uwag i wniosków) co stanowi przekroczenie władztwa planistycznego, zastosowaniem bezpodstawnej ingerencji w prawo własności skarżących poprzez zmianę przeznaczenia części działki gruntu z symbolu 70 MNU na symbol 1 KDD i 2 KDD.”

Pełnomocnik z powyższej zmiany przeznaczenia gruntu wywodzi obniżenia wartości nieruchomości zajętej pod drogę gminną i wyliczenia w przyszłości odszkodowania, które nie będzie odpowiadało wartości działki przeznaczonej pod zabudowę jednorodzinną. Uprzednio bowiem, przed zmianą planu działka nr 1310/12 posiadała powierzchnię 0.7868 ha i w całości była przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Ze zmiany planu wynika natomiast, że działka została pomniejszona o powierzchnie przeznaczona pod drogę o 0.0900 ha. Powoduje to utratę powierzchni nieruchomości budowanej oraz utratę wartości tej części nieruchomości, a zmiana ta nastąpiła kosztem interesów skarżących. Zmiana przeznaczenie działki z symbolu 70 MN na KDD jest zatem nieuzasadniona, doprowadzając również do dokonania przeważenia interesu publicznego nad prywatnym.

Odnosząc się do zarzutów skargi wskazuje się, co następuje.

Skarżący są współwłaścicielami działki o nr 1310/12 o pow. 0.7868 ha położonej w Zbrostawicach i objętej w kwestionowanym planie jednostką 1 MN tj. pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (pow. 0.6968 ha) oraz 1 KDD (pow. 0.0779 ha – łącznik pomiędzy ul. Spokojną, a ul. Morcinka) i 2KDD (0.0121 ha - poszerzenie ul. Spokojnej) tj. pod drogę dojazdową publiczną gminną.

Granicami przedmiotowego planu miejscowego objęto obszar nieruchomości określony numerami ewidencyjnymi działek 223/6, 1310/12, 2609/12, 2603/12 obręb Zbrostawice o powierzchni ok. 1,58 ha. Obszar ten jest położony w północno-zachodniej części miejscowości Zbrostawice, w rejonie ul. Spokojnej i ul. Morcinka. Dla obszaru objętego skarżonym planem obowiązywał wcześniej plan miejscowy przyjęty Uchwałą Nr XXXI/523/06 Rady Gminy Zbrostawice z dnia 06.04.2006 r. w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Zbrostawice dla obszaru sołectwa Zbrostawice. Zgodnie z tym planem działka nr 1310/12 znajdowała się w granicach terenu 70MN - przeznaczonego na cele budownictwa mieszkaniowego niskiej wysokości zgodnie z przepisami prawa budowlanego z możliwością lokalizacji nieuciążliwych usług zajmujących do 30% powierzchni mieszkalnej wyłącznie w obrębie kubatury obiektów mieszkaniowych.

Część terenu drogi 1KDD oraz terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN zostały w projekcie planu miejscowego wyznaczone w obrębie dotychczasowego terenu budownictwa mieszkaniowego 70MN.

Zasadnicza zmiana, którą wprowadził plan w stosunku do ustaleń obowiązującego poprzednio planu miejscowego na tym terenie, polega na wydzieleniu drogi dojazdowej 1KDD, która łącząc się z ul. Spokojną i ul. Morcinka stanowi dojazd do terenów zabudowy wyznaczonych w obowiązującym planie miejscowym z 2006r. Droga ta wydzielona została z dotychczasowego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i na niewielkim fragmencie z terenu rolniczego.

Z terenu skarżących tj. z działki nr 1310/12, pod funkcję drogi 1KDD przeznaczono w planie pas o szerokości 4 metrów. Z terenu gruntów sąsiednich, pod funkcję drogi 1KDD przeznaczono w planie pas o szerokości 6 metrów. Powstała w ten sposób rezerwacja terenu pod drogę dojazdową 1KDD posiada w planie szerokość 10 metrów. Zarówno dz. Nr 1310/12, jak i grunty sąsiednie, o których mowa powyżej, w poprzednim planie położone były w jednostce o symbolu 70MN. Zatem rezerwacja terenów pod drogę oznaczoną 1 KDD była proporcjonalna.

Przy ul. Spokojnej z dz. Nr 1310/12 na poszerzenie drogi zarezerwowano teren o symbolu 2 KDD. W aktualnie obowiązującym planie (uchwała Nr XXXI/523/06 Rady Gminy Zbrosławice z dnia 06.04.2006 r.) ul. Spokojna, symbol planu K35D1/2, jest również zaplanowana równomiernie (proporcjonalnie), a jej poszerzenie zaplanowane jest po działkach przy niej położonych, po obu jej stronach. Rezerwacja terenu pod drogę polega zatem na jej poszerzeniu po obu jej stronach. Aktualnie istniejąca w linii drogi ul. Spokojnej działka drogowa jest wąska. W niektórych miejscach posiadała zaledwie 3 metry.

Zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej: ustawa), istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Tryb sporządzania planu miejscowego to sekwencja czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, a zasady sporządzania planu odnoszą się do jego merytorycznej zawartości (przyjętych w nim ustaleń). Istotne naruszenie trybu sporządzania planu następuje, gdy ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono procedury sporządzania aktu planistycznego. Natomiast naruszenie zasad to przyjęcie rozwiązań niezgodnych z normami konstytucyjnymi lub zawartymi w ustawach materialnoprawnych, które to normy wyznaczają granice wykonywania władztwa planistycznego (por.m.in. wyrok WSA w Łodzi z dnia 17 października 2017 r., II SA/Łd 323/17, LEX nr 2394001).

Projekt miejscowego Planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zbrosławice dla obszaru nieruchomości określonego numerami ewidencyjnymi działek 223/6, 1310/12, 2609/12, 2603/12 obręb Zbrosławice, zwany dalej planem, stanowi realizację uchwały nr II/24/2018 Rady Gminy Zbrosławice z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zbrosławice dla obszaru nieruchomości określonego numerami ewidencyjnymi działek 223/6, 1310/12, 2609/12, 2603/12 obręb Zbrosławice.

Opracowanie planu było niezbędne dla prowadzenia polityki przestrzennej gminy, dostosowanej do zmieniających się uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, a także uwzględniającej istniejące i postulowane zagospodarowanie terenu. Plan opracowano zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 293 z późn. zm.). Do planu przeprowadzono strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko określoną przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz. 247).

Obszar objęty opracowaniem posiadał aktualne opracowanie ekofizjograficzne.

Po podjęciu uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu zamieszczono stosowne ogłoszenie w prasie, obwieszczenie na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej, wyznaczając termin składania wniosków do projektu planu na dzień 28 lutego 2019 r. Pisemnie poinformowano instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu planu o podjęciu w/w uchwały, dołączając do pism załączniki graficzne określające granice opracowania. Po upływie wyznaczonego terminu składania wniosków Wójt Gminy Zbrosławice rozpatrzył wnioski złożone do projektu planu. Projekt planu został opracowany zgodnie z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zbrosławice”, uchwalonego uchwałą Nr XXXXI/455/2018 Rady Gminy Zbrosławice z dnia 27 czerwca 2018 r. W dokumentacji prac planistycznych znajduje się wykaz wniosków złożonych do projektu przedmiotowego

planu spośród których brak jest wniosków skarżących, na które to Pełnomocnik się powołuje w skardze. Skarżący wniosków do projektu skarżonego planu nie złożyli.

Do projektu planu została opracowana prognoza oddziaływania na środowisko oraz prognoza skutków finansowych. Projekt planu uzyskał wszystkie wymagane uzgodnienia i opinie. Do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko i uzasadnieniem w dniach od 17.07.2019 r. do 14.08.2019 r., w wyznaczonym terminie składania uwag do dnia 29.08.2019 r. nie wpłynęły żadne uwagi. Oznacza to, że skarżący uwag do projektu również nie mieli.

Granicami przedmiotowego planu miejscowego objęto obszar nieruchomości określony numerami ewidencyjnymi działek 223/6, 1310/12, 2609/12, 2603/12 obręb Zbrośławice o powierzchni ok. 1,58 ha. Obszar ten jest położony w północno-zachodniej części miejscowości Zbrośławice, w rejonie ul. Spokojnej i ul. Morcinka. Dla obszaru objętego opracowaniem obowiązywał plan miejscowy przyjęty Uchwałą Nr XXXI/523/06 Rady Gminy Zbrośławice z dnia 06.04.2006 r. w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Zbrośławice dla obszaru sołectwa Zbrośławice.

Zgodnie z tym planem obszar objęty opracowaniem znajdował się w granicach:

- terenu 70MN - przeznaczonego na cele budownictwa mieszkaniowego niskiej wysokości zgodnie z przepisami prawa budowlanego z możliwością lokalizacji nieuciążliwych usług zajmujących do 30% powierzchni mieszkalnej wyłącznie w obrębie kubatury obiektów mieszkaniowych,

- terenu 33R – przeznaczonego pod uprawy rolnicze, z zakazem zabudowy z wyjątkiem urządzeń obsługi infrastruktury technicznej oraz obiektów gospodarczych związanych z produkcją rolną niewymagających pozwolenia na budowę.

W obszarze, w którym w planie obowiązującym wyznaczono teren 33R, w projekcie planu miejscowego wyznaczony został teren rolniczy 1R oraz fragment terenu 1MN oraz fragment terenu drogi 1KDD. Pozostała część terenu drogi 1KDD oraz terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN zostały w projekcie planu miejscowego wyznaczone w obrębie dotychczasowego terenu budownictwa mieszkaniowego 70MN.

Zasadnicza zmiana, którą wprowadził plan w stosunku do ustaleń obowiązującego poprzednio planu miejscowego na tym terenie, polega na wydzieleniu drogi dojazdowej 1KDD, która łącząc się z ul. Spokojną i ul. Morcinka stanowi dojazd do terenów zabudowy wyznaczonych w obowiązującym planie miejscowym z 2006r. Droga ta wydzielona została z dotychczasowego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i na niewielkim fragmencie z terenu rolniczego.

W przedmiotowym planie spełnione zostały wymogi określone w art. 1 ust. 2 - 4 ustawy. W zakresie wymagań ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury ustalenia planu określają parametry kształtowania zabudowy w dostosowaniu do istniejącej zabudowy znajdującej się w rejonie obszaru objętego opracowaniem. Wskaźniki urbanistyczne oraz parametry dotyczące zabudowy zostały dostosowane do lokalnych walorów architektonicznych i krajobrazowych. Ochronie walorów krajobrazowych służyć będą w szczególności ustalenia planu w zakresie maksymalnej wysokości oraz intensywności zabudowy.

Ustalenia planu wykorzystują w pełni walory ekonomiczne przestrzeni. Ustalenia projektu planu umożliwiają obsługę komunikacyjną wyznaczonych już wcześniej terenów zabudowy z możliwością powiązania z istniejącą siecią drogową, z dostępem do istniejących ciągów infrastrukturalnych, przy jednoczesnym poszanowaniu istniejących uwarunkowań, istniejącego sposobu użytkowania terenu oraz z zachowaniem ładu przestrzennego.

W procesie przygotowywania planu miejscowego uwzględniono prawo własności poprzez wyłączenie projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu.

Waga interesu publicznego została przeanalizowana i uwzględniona. Cel opracowania projektu planu odpowiada społecznemu zapotrzebowaniu na zmiany w zakresie przeznaczenia poszczególnych terenów w odpowiedzi na wnioski mieszkańców.

Udział społeczeństwa w pracach nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zapewniono zgodnie z przepisami art. 17 pkt 1, 9 i 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez możliwość składania wniosków do projektu planu, zorganizowanie wyłożenia projektu do publicznego wglądu, wyznaczenie terminów, w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wносить uwagi dotyczące projektu planu. Informacje o ww. działaniach były przekazywane do publicznej wiadomości w sposób określony w przywołanych wyżej przepisach ustawy, w tym

także przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Dokumentacja prac planistycznych pozostaje dostępna do wglądu w celu zachowania jawności i przejrzystości procedur planistycznych.

Zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy gmina ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, ważyła interes publiczny i interesy prywatne, w tym zgłaszane w postaci wniosków (uwag nie było), zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. Interes prywatny został uwzględniony w szerokim zakresie, w szczególności poprzez zapewnienie możliwości składania wniosków i uwag do projektu planu w procedurze planistycznej.

Plan uwzględnia również analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. Dla potrzeb planu opracowano prognozę skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego, która określa i ocenia wpływ uchwalenia planu na dochody i wydatki gminy oraz prognozę oddziaływania na środowisko. Zakres ustaleń planu uwzględnia wymagania ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walory ekonomiczne przestrzeni. W ustaleniach projektu planu zapewnione jest: kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego.

Mając powyższe na względzie, nie ma wątpliwości, że organ dochował należytej staranności, zasad i trybu w zakresie przeprowadzenia procedury planistycznej.

W dokumentacji prac planistycznych znajduje się wykaz wniosków złożonych do projektu przedmiotowego planu pośród których brak jest wniosków skarżących, na które to Pełnomocnik się powołuje w skardze. Skarżący również nie złożyli uwag do projektu przedmiotowego planu, na które to rzekomo złożone uwagi powołuje się Pełnomocnik. Skarżący też nie brali udziału w przeprowadzonej w ramach wyłożonego do publicznego wglądu, dyskusji publicznej dotyczącej przedmiotowego planu.

Powoływanie się Pełnomocnika na naruszenie przepisów ustawy i Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej również nie znajduje uzasadnienia.

Przepis art. 3 ust. 1 ustawy, w brzmieniu obowiązującym w dacie podejmowania kwestionowanej uchwały o planie, mówi, że kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Oznacza to, że gminie przysługuje prawo do władczego przeznaczania terenu pod określone funkcje i ustalania zasad zagospodarowania terenu, określone w doktrynie jako "władztwo planistyczne".

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, którego postanowienia, w myśl dyspozycji art. 6 ust. 1 ustawy, kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. W konsekwencji jest ono ograniczone przepisami prawa, w tym normą z art. 6 ustawy oraz szczegółowymi przepisami, w tym Konstytucji RP, chroniącymi prawo własności. Zakres ochrony prawa własności nie jest jednak bezwzględny a gmina kształtując i prowadząc politykę przestrzenną na swoim terenie musi uwzględniać nie tylko prawo własności, ale również wymagania ładu przestrzennego i potrzeby interesu publicznego. Ustalenia w zakresie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu powinny być zatem wynikiem wyważenia interesu publicznego i prywatnego, potrzeb i możliwości, które decydują o konkretnych rozwiązaniach.

W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego podkreśla się, że do naruszenia istoty prawa własności dochodzi w sytuacji, gdy niemożliwe stanie się wykonywanie wszystkich uprawnień składających się na możliwość korzystania z rzeczy albo wszystkich uprawnień składających się na możliwość rozporządzania rzeczą albo wszystkich uprawnień składających się na możliwość korzystania z rzeczy i rozporządzania nią (por.: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 maja 1999 r., SK 9/98, publ. OTK z 1999 r. Nr 4, poz. 78, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 stycznia 1999 r., P 2/98, publ. OTK z 1999, Nr 1, poz. 2). Pozbawienie właściciela części - nawet znacznej - atrybutów korzystania lub (i) rozporządzania rzeczą - nie musi więc oznaczać ingerencji w istotę jego prawa własności.

W ocenie organu, w odniesieniu do przedmiotowej uchwały w części dotyczącej działki skarżących, kwestionowane przez nich ustalenia planu nie naruszają istoty przysługującego im prawem własności. Treść prawa własności określa art. 140 k.c. stanowiąc, że w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-

gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. Do atrybutu korzystania z rzeczy tradycyjnie zalicza się następujące uprawnienia: do posiadania (*ius possidendi*), do używania rzeczy (*ius utendi*), do pobierania pożytków i innych przychodów z rzeczy (*ius fruendi*) i do dyspozycji faktycznych (*ius abutendi*).

Kwestionowane przez Pełnomocnika skarżących ustalenia planu, nie przekreślają możliwości korzystania bądź rozporządzania nieruchomością zgodnie z przysługującym im prawem własności.

Rada Gminy ma prawo w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przyjmować rozwiązania w granicach przysługującego jej uznania, o ile uznania tego nie nadużywa. Musi przy tym kierować się interesem ogółu mieszkańców gminy, względami celowościowymi i racjonalnymi oraz innymi zasadami określonymi w ustawie.

Organ odniósł się do zasady, jaką ustawodawca nakazuje uwzględniać w procesach planistycznych, tj. do zasady uwzględniania w planowaniu przestrzennym wymagań ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury. Zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy pod pojęciem ładu przestrzennego należy rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. W istocie zatem w kontekście zasady zachowania ładu przestrzennego, podstawowe znaczenie ma przedstawienie przez organ motywów jego działania i podstaw takiej a nie innej ingerencji w prawo własności oraz dokumentacja planistyczna.

W procesie planistycznym organ uchwałodawczy skonfrontował i wyważył zbiegające się w sprawie interesy indywidualne i interes publiczny i w wyniku tego procesu prawidłowo ukształtował postanowienia planu, co przesądza o niezasadności zarzutu przekroczenia władztwa planistycznego.

Niniejsza argumentacja znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji planistycznej. Organ podejmując zaskarżoną uchwałę przyjął optymalne rozwiązania urbanistyczne, które zmierzały do uzupełnienia istniejącego systemu komunikacyjnego.

W niniejszej sprawie brak jest podstaw do stwierdzenia, by interes skarżących naruszono w sposób niezasadny i nadmierny, z pogwałceniem konstytucyjnej zasady ochrony prawa własności (art. 64 ust. 1 i ust. 3) oraz z przekroczeniem wyznaczonych granic ingerencji władz publicznych w sferę konstytucyjnych wolności i praw (art. 31 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP). Wprowadzone zmiany pozostają również zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zbrosławice. Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że w projekcie planu doszło do naruszenia interesów skarżących w sposób nieuzasadniony.

W kontekście powyższego stanowiska organu, nie znajduje aprobaty, że zostało dokonane naruszenie art. 1 ust. 2 pkt 7 i 9 i art. 1 ust. 3 ustawy. Organ wyważył zbiegające się w sprawie interesy indywidualne i interes publiczny.

Przepis art. 6 ust. 1 ustawy stanowi, iż ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, co w powiązaniu z przepisem art. 4 ust. 1 ustawy pozwala stwierdzić, że organ planistyczny w ramach władztwa planistycznego kierując się zasadą ładu przestrzennego i zrównoważonym rozwojem (vide art. 1 ust. 1 ustawy) ustala przeznaczenie terenu.

Podkreślić należy, iż prawo własności nie jest prawem nieograniczonym, a jego ochrona, choć gwarantowana zapisami Konstytucji RP (am.in. art. 21, art. 64 w zw. z art. 31 ust. 3) nie ma charakteru absolutnego, dopuszcza określone ograniczenia, na co wskazuje sam art. 140 k.c., z którego wynika, że granice prawa własności wyznaczają: przepisy ustaw, zasady współzycia społecznego oraz społeczno-gospodarcze przeznaczenie prawa. Oznacza to, że nie można żądać ochrony prawnej własności ponad to, co przewiduje art. 64 Konstytucji RP, w ślad za nim art. 140 k.c. oraz art. 6 ustawy. Bowiem wszystkie ww. przepisy ustawowe wprowadzają ograniczenie własności w ramach dopuszczalnych prawnie granic przewidzianych w ust. 3 art. 64 Konstytucji RP. Nie można zatem skutecznie wywodzić naruszenia art. 140 k.c. w związku z art. 6 ustawy, skoro przepisy te z natury swej ograniczają prawo własności, a tym samym naruszają interes prawny właściciela, jednak w granicach dopuszczonych przez prawo (por. wyrok NSA z dnia 5 sierpnia 2005 r., sygn. akt OSK 1882/04, LEX nr 188282).

W pojęciu władztwa planistycznego mieszczą się natomiast wprowadzone przez plany miejscowe ograniczenia prawa własności. Zainteresowane podmioty nie mogą więc oczekiwać, że rada gminy nie będzie

korzystała z przysługujących jej uprawnień, a jedynie dostosuje się do żądań właścicieli nieruchomości znajdujących się na obszarze objętym planem lub w bezpośrednim sąsiedztwie (vide wyrok NSA z dnia 9 czerwca 1995 r., sygn. akt IV SA 346/93, ONSA 1996/3/125).

O przekroczeniu władztwa planistycznego można mówić dopiero wtedy, gdy działanie gminy jest dowolne i nieuzasadnione.

Należy raz jeszcze przypomnieć, że organy planistyczne nie miały możliwości zdecydować o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu w toku postępowania planistycznego uwag skarżących, bowiem skarżący ich nie złożyli. Nie złożyli wniosków do projektu, nie brali udziału w innych czynnościach, do których mieli prawo.

Organ działał na podstawie i w ramach obowiązującego prawa. Nie można mu zatem zarzucić bezprawności działania, nawet jeśli organy planistyczne nie uwzględniłyby złożonych w trakcie postępowania wniosków lub uwag. W przeciwnym wypadku planowanie straciłoby jakikolwiek sens i ograniczyłoby się tylko do terenów będących własnością podmiotów publicznoprawnych albo uzależnione byłoby od zgody lub żądań właścicieli nieruchomości kierujących się interesem indywidualnym.

Z powyższych powodów skargę uważa się za bezzasadną.